

tativet, anvendt i en mere fuldstændig Form; det er vort Initiativ i denne Retning, at vi paalægge vore Revisorer at foretage det afgjørende Skridt betimeligt. De kunne den første Gang faae det Svar, at man ikke er fattet derpaa, og som Folge deraf kan man ikke give dem det, og maaffee de ogsaa kunne faae det samme Svar næste Gang, men længe vil det ikke gaae saaledes til, thi der vil snart fra Thingets Side udvikle sig en Misforstøelse derover, og ved Siden deraf vil den Erkjendelse komme frem hos Regjeringen, at Foranstaltningen dog i sig selv baade er gjørlig og fornuftig, og saa vil Tingens komme i Gang. Dersom Revisionen ikke i det Hele taget optræder paa den Maade, saa vil den ikke komme til at gjøre den Virkning, den bør. Naar jeg ikke frygtede for, at det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) skulde blive vred, fordi man nævner, hvad der er foregaaet paa forskjellige andre Steder (Monrad: Aldeles ikke!), saa vilde jeg sige, at den Maade, hvorpaa Regnskabsretterne — thi det er ikke Andet end Statsrevisjoner — have begjært, hvad de ansaae nødvendigt for paa en tydelstgjørende Maade at kunne opfylde deres Pligt ligeoverfor dem, der have givet dem deres Mandat, i en væsentlig Grad har bidraget til at udvikle hele Finantsforvaltningen og Statsregnskabsvæsenet paa disse Steder saaledes, som de nu ere. Det er vel sandt, at det tilfældt er kommet frem igjennem en Lovgivning, men det har mange Gange fra Først af været for langt og paavist fra de Bedkommendes Side.

Ordføreren: Jeg skulde ikke have taget Ordet, naar det ikke var, fordi Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) to Gange har anført, at hans Bemærkninger vare foranledigede ved, at jeg ikke havde anført den af ham gjentagne Grund, hvorfors jeg meente, at Thinget nu burde stemme § 2 ud. Jeg skal gjøre ham opmærksom paa, at det ikke kan være en Ordførers Pligt at tale paa Minoritetens Begne, og den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgkreds (Hage) er jo Minoritet i Udvalget. Jeg taler som Ordfører paa Majoritetens Begne, og den erkjender slet ikke

den Grund, som den ærede Rigsdagsmand anfører som sin; Majoriteten erkjender den slet ikke som nogen Grund, hvorfors den skulde foreslaae, at § 2 skal udgaae. Det er ligeledes aabenbart, at den Majoritet, som vedtog § 2 ved forrige Behandling, derved ogsaa har erkjendt, at den ikke gav den ærede Rigsdagsmands Grund Medhold. Naar jeg altsaa paa Udvalgets Majoritets Begne henstiller til den Majoritet, som vedtog Paragraphen sidst, nu at udstemme den af den Grund, jeg anførte, for at bringe Dvereenstemmelse tilstede med Landsthinget i dette Punkt, saa kan den ærede Rigsdagsmand ikke være berettiget til at sige, at jeg ikke har anført de Grunde, som jeg burde have anført derfor; han maa selv supplere sine Grunde; den Grund, han anførte, den gjælder for ham, men den er ikke gjældende for Udvalgets andre Medlemmer, og den er heller ikke gjældende for den Majoritet, som har indsat § 2 ved forrige Behandling.

Hage: Det var ikke nogen Bebreidelse, jeg fremsatte mod den ærede Ordfører, men jeg bemærkede kun, at hans Ytringer kunde forståes saaledes, som om der ingen Minoritet havde været. Han nævnde nemlig aldeles ikke, at der havde været nogen Minoritet. Den ærede Rigsdagsmand for Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning) skal jeg blot svare, at i de Lande, som han sigtede til, er denne Gjensstand netop ordnet ved Regnskabsloven, altsaa det, som jeg gjorde gjældende.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, freed man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Forslag:
 „§ 2 udgaae“.
 vedtoges eenstemmigt med 73 Stemmer.

Som en Folge af denne Afstemning ville Paragrapherne nu blive at nummerere paa den Maade, hvorpaa de først vare fremkomne.

2) Sammes Forslag til § 4:
 3 fferde Afsnit forandres „Bedtegninger“ til: „Antegninger“.